

Putovanje u Madrid (Erasmus+)

11. veljače – nedjelja

Prvi dan putovanja uglavnom je prošao u avionu. Bilo je zanimljivo prvi put letjeti zrakom te vidjeti Zagreb odozgo. Iz Zagreba smo letjeli u Amsterdam, pa iz Amsterdama u Madrid. Iz zračne luke u Madridu do stanova vozili smo se metroom te dio puta pješice. Nakon što smo se smjestili otišli smo na misu te malo razgledavali grad. U sklopu razgledavanja vidjeli smo i glavni trg: Plaza Mayor. Kao navečer vratili smo se u stanove

12. veljače – ponedjeljak

Drugi dan putovanja označava intenzivniji početak aktivnosti. Ujutro nekolicina nas koja je htjela ići na misu (ja sam također bio među njima) te smo, na naše iznenađenje, sreli jednu Hrvaticu. Nakon mise otišli smo na *churose* (vrsta peciva koje se umače u vruću čokoladu). Kako neki nisu išli na misu, poslije *churosa* svi smo se zajedno okupili na metro stanici i krenuli prema najpoznatijoj areni za *corridu* (borbu bikova) – Las Ventasu. Iako nije najveća arena za borbu bikova u svijetu, Las Ventas me zadivio svojom monumentalnošću. Ondje smo mnogo toga čuli o *corridi* i njenim pravilima od vodiča. Naime, *corrida* je poput obredne žrtve. Ona označava borbu između ljudi (*torrera* i *matadora*) te bika. Borcu nije nimalo lako pobijediti bika zbog mnogo pravila koja uvjetuju borbu. Borac ima određeno vrijeme da ubije bika i to po točno određenom postupku. Tek u trećoj fazi borbe *matador* smije ubiti bika, na način da mu probije vrat mačem odozgo.

Oprema *torrera* sastoji se samo od ružičastog plašta kojim provocira bika, a *matador* ima i mač kojim može ubiti bika u trećoj fazi borbe.

Ako *matador* ubije bika koji je po mišljenju publike bio dostojan *corride*, te sudac potvrdi da je ubijanje bilo valjano, sudac će podignuti jedan ili dva bijela rubca (ovisno o zaslugi borca) te će borac, kao nagradu, dobiti jedno ili dva bikova uha te izići na trg pred arenom gdje će ga svi slaviti. Ako pak bik pobijedi, ostatak će života provesti slobodan na ogromnom ranču za bikove. Što se tiče samog Las Ventasa, uz arenu se nalaze i mesnica (u koju idu ubijeni bikovi), kapela, staja za bikove i operacijska sala za ozlijeđene borce. Također smo saznali zanimljivost da repovi poraženih bikova spadaju u španjolske specijalitete, a cijena im ovisi o borbenosti bikova koji su ih nosili. Nakon posjeta Las Ventasu otišli smo u školu Colegio Santo Angel u kojoj smo u srijedu imali prezentirati projekt. Ondje smo razgledali zgradu i upoznali neke profesore. Nakon posjeta školi otišli smo na piće te se taksijem odvezli do kampusa Opusa Dei – Tajamara te ondje igrali nogomet. Meni zadivljujuća činjenica je bila da cijeli kampus (koji je zbilja velik) održava samo četvero ljudi. Na večer smo otišli u pub „The Irish Temple“ te ondje jeli hamburgere. Nakon večere smo se vratili u stan.

13. veljače – utorak

Ujutro smo svi zajedno otišli u Colegio Santo Angel i u školskoj kapeli imali misu. Nakon mise imali smo doručak te nakon njega smo učenicima škole izlagali i pokazivali kvizove, igre i ostali sadržaj vezan uz projekt *Coins of Culture*. Projekt se sastojao od izlaganja hrvatskih nacionalnih simbola španjolcima te upoznavanja njihovih nacionalnih simbola. U školi smo također imali ručak te smo se nakon njega uputili prema jednom od najpoznatijih muzeja umjetnina na svijetu – El Pradu. Sam kompleks „El Prado“ širi je od samog muzeja te obuhvaća i jednu crkvu od veće umjetničke važnosti, ali mi smo,

zbog manjka vremena, posjetili samo muzej. Cijela zbirka je vrlo opsežna i sadrži mnogo poznatih umjetničkih djela, a prostire se na tri etaže. Motivi umjetničkih djela su raznoliki: antički, religijski, srednjovjekovni, motivi revolucionarnog doba... Kao zadatak imali smo pronaći po tri Sorrollina, El Grecova, Goyina i Velazquezova djela. Od Sorrolle sam izabrao: „Josefa Coello de Portugal“, „Drugi svibnja“ i „Dječaci na plaži“; od Goye sam izabrao: „Treći svibnja 1808.“, „Sveta Barbara“ i „Psi na uzici“; od Velazqueza: „Poklonstvo mudraca“, „Filip IV.“ i „Francisco Pacheco“; te od El Greca: „Sveti Benedikt“, „Blagovijest“ i „Bijeg u Egipat“. Nakon posjeta muzeju otišli smo u pizzeriju na večeru te nas je ondje počastio naš ravnatelj. Nakon pize vratili u stanove.

14. veljače – srijeda

Srijeda je bila dan izlaganja. Imali smo prezentacije u četiri razreda, a ja sam izlagao o Bašćanskoj ploči i Dioklecijanovoj palači. U školi smo imali i ručak. Nakon svih izlaganja otišli smo u park Retiro, gdje je vladao poseban ugođaj s obzirom da je bilo Valentinovo. Na jezeru je bilo mnogo čamaca i ljudi u njima, dok su posvuda šetali zaljubljeni parovi, a neki svirači svirali *Hallelujah*. No srijeda, osim što je bila Valentinovo, bila je i čista srijeda – dan pokore, početak korizme, pa smo stoga bili na misi. Nakon mise otišli smo na večeru gdje smo jeli *tortillu de patatas* i krumpiriče s morskim plodovima. Nakon večere vratili smo se u stanove.

15. veljače – četvrtak

Ujutro petoga dana imali smo misu u školi te dvije utakmice protiv učenika škole Colegio Santo Angel. Kao predstavnici naše škole, u utakmici su sudjelovali učenici osmoga razreda. Prvu utakmicu izgubili smo 4:0, a drugu pobijedili 3:2. Poslije nogometa išli smo na

ručak te se uputili prema katedrali. Madridska katedrala je sigurno najveći sakralni prostor koji sam ikad vidio. Nalazi se uz samu kraljevsku palaču (koju ćemo kasnije posjetiti), a ima oblik križa tj. dvije se glavne lađe „sijeku“ pod kutom od 90 stupnjeva, a na sjecištu se nalazi oltar. Nakon kratkog razgledavanja i molitve u katedrali otišli smo do kraljeve palače. Objekt kraljeve palače izgleda kao golemi pravokutni okvir koji s unutarnje stjenke ima trijem koji okružuje velik prostor. Unutar same palače nalazi se ogromno stubište i hodnik s kojeg se može gledati na okruženi prostor između trjemova palače te mnoštvo kićenih prostorija: podovi su bili prekriveni mnoštvom sagova, na zidovima mnogi (često zlatni) ukrasi ili ogledala, dok su stropovi bili oslikani raznim (pa i nezemaljskim) prikazima. Vjerojatno jedna od najvećih bila je kraljeva (i kraljičina) spavaonica, a najveća prijestolna soba sa dva trona (za kralja i kraljicu), na povišenom podiju, te kipovi i zrcala koja su ih okruživala. Posebno mi je bilo zanimljivo (i smješno) kad smo vidjeli kraljevsku prostoriju za pušenje, koja nije ni umjetnički zaostala u odnosu na druge prostorije. U sklopu palače nalazio se i muzej predmeta (ponajviše ratnih) poput oklopa mačeva i pušaka. Dan je bio kišovit te smo se svi zajedno uputili prema hrvatskoj ambasadi gdje nas je srdačno primila ambasadorica zajedno sa svojim pomoćnikom i pomoćnicom te nas ponudila kolačićima i pićem. Ondje smo saznali o ulozi ambasade koja je posebno došla do izražaja tijekom pandemije COVID-19. Naime tada je ambasada morala u vrlo kratkim rokovima morala organizirati repatrijacijske letove za sve Hrvate (koji su se bili voljni vratiti) u Španjolskoj. Također smo saznali nešto o španjolsko-hrvatskim gospodarskim odnosima: mi, Hrvati, ne izvozimo mnogo proizvoda u Španjolsku, ali uvozimo više španjolskih proizvoda (npr. masline). Osim gospodarske povezanosti hrvatske i španjolske, saznali smo i da Hrvati zajedno surađuju na jednom većem znanstvenom projektu. Na večeru smo otišli u jedan omanji

restoran te ujedno gledali španjolski tradicionalni ples Flamenco te jeli španjolsku tradicionalnu hranu: pršut, sir *manchego*, *tortilla de patatas* i *hummus de garbanzos* (umak od slanutka) u koji smo umakali narezane štapiće mrkve; dok su profesori pili koktel *sangria*. Flamenco je vrlo dinamičan i ritmičan, ljubavni ples koji iziskuje mnogo napora. Kao zadnja aktivnost toga dana prošetali smo se do ruševina starog hrama „Templo de Debod“ koji je zbog izgradnje brane u Nubiji postao ugrožen te je premješten i sastavljen u Madridu. Nakon obilaska hrama krenuli smo prema apartmanima i putem molili krunicu.

16. veljače – petak

Ujutro predzadnjega dana imali smo misu, pa smo se nakon nje uputili prema „Museo Casa de la Moneda“, muzeju kovanica. Sama kolekcija kovanica je ogromna te sadrži novac od vremena antike (ako ne i prije), pa sve do danas. Osim novca bilo je i sprava za izradu novca. U samom početku, ljudi su koristili jednostavnije predmete (npr. školjke, sjemenke) pa su kasnije počeli kovati novac. Od grubih, nepravilnih komada metala, novac je napredovao do okruglih, lijepih kovanica, pa kasnije i novčanica. Pravilnost kovanica postiže se tek u novom vijeku, a jasno je vidljiva u Habsburškoj monarhiji. Do danas, su se koristile i poštanske marke. Bilo je zanimljivo vidjeti novčanicu od nula eura. Nakon obilaska muzeja otišli smo na ručak te jeli pizzu te poslije toga nastavili prema stadionu Real Madrida: Santiago Bernabeu. Ondje smo vidjeli mnoge trofeje iz prošlih kupova i radove na stadionu koji bi trebali omogućiti redovito mijenjanje podloge terena, tj. trave te natkrivanje stadiona pomoću raznih instalacija. Posjet stadionu označavao je završetak značajnijih aktivnosti tog dana, ali i našeg boravka u Madridu. Čim smo stigli u apartmane,

počele su pripreme za povratak u Hrvatsku koje je trebalo biti idućeg dana. Navečer smo bili kupovali suvenire za svoje bližnje.

17. veljače – subota

Ujutro zadnjega dana boravka u Madridu imali smo uzeti svoje stvari te pošli na misu. Nakon mise smo otišli do nekog trga te su oni, koji su htjeli, otišli još jednom u kupnju. Poslije nabave stvari krenuli smo metroom i autobusom do zračne luke, čekali naš zrakoplov i izračunali troškove koje smo trebali platiti. Uskoro smo ponovno letjeli za Amsterdam te nakon toga za Zagreb. Tijekom putovanja spavao sam i učio biologiju, a kad smo sletjeli, čekali smo našu prtljagu i uputili se prema našim roditeljima koji su nas čekali.

Jakov Hrvoje Žebec